

ד"ר שפר, חתן פרס ביטחון ישראל מתעקש: "כיפת ברזל בלוף"

מאת: שאול כהן, 4.4.2013

האם יכול להיות שמערכת ההגנה המהוללת אינה יותר מאשר הצגה אחת גדולה, קונספירציה משוחקת היטב, שבקושי מיירטת טילי אויב? ד"ר מוטי שפר, דוקטור להנדסת תעופה וחלל, חושב שכן. בעצם, הוא לא חושב. הוא בטוח. אז מה אם לא קיבלו את האלטרנטיבות שהציע?

ד"ר מוטי שפר לא ממתין זמן רב מדי כדי להנחית את הפצצה, תרתי משמע: "להבנתי, אין שום סיכוי ש'כיפת ברזל' אכן יירטה את מה שמערכת הביטחון אומרת שהיא יירטה", הוא מכריז, וגם ממחר לגבות את ההנחה הזו בהסברים שלעתים דרוש דוקטורט בהנדסה כדי להבין אותם: "מה שאני וכל עם ישראל ראינו במהלך מבצע 'עמוד ענן' היה התהליך הבא: משגר טילים הניצב תמיד באותה הזווית ובאותו הכיוון".

"טיל מאיץ לשמים, מגיע תמיד לגובה של כקילומטר אחד מעל פני הקרקע ולאחר מכן פונה כלפי מטה ומתחיל בצניחה לכיוון הקרקע. ברגע הזה מפעיל הטיל מנוע יירוט עם ניהול סילון שמנסה לסגור את המרחק הנותר עד לטיל המאיים ולאחר מכן משמיד את עצמו. וזה ההבזק שכל עם ישראל מחא לו כפיים".

במילים אחרות, אתה אומר ש'כיפת ברזל' היא הצגה אחת גדולה. "אני אומר זאת כך: לא זיהיתי בסביבת הפיצוץ של טיל הכיפה שום טיל אויב וגם לא ייזום של ראש קרבי של איום כלשהו, או אם להיות ברור יותר: לא היה טיל אויב בשום יירוט כביכול שתועד בערוצים 2 ו-10".

נו, באמת, הכל מבויס?
"כך בפירוש נראה לי".

דבריו של ד"ר שפר יכולים להתקבל בהרמת גבה, פליאה או בתנועת ביטול. לא חסרים הרי יודעי דבר שמבליחים אחת לכמה זמן עם תיאוריות כאלה ואחרות. אלא שהוא אוחז בכל התעודות והניסיון המתבקשים - בוגר הטכניון בהנדסת חשמל, חתן פרס הביטחון על פיתוח מערכת ההנחיה של "פיתון 3", דוקטור להנדסת תעופה וחלל והנדסת טילי יירוט מאוניברסיטת סטנפורד ועבודה ברפא"ל במשך 28 שנים - כדי לעורר את החשד שאולי, בכל זאת, ד"ר שפר יודע על מה הוא מדבר.

אפקט הפיצוץ

במהלך מבצע "עמוד ענן", ד"ר שפר ישב בביתו ולא האמין למראה עיניו. "כיפת ברזל", אותו מתקן ליירוט טילים שהוא מכיר היטב עוד מ-2006, מיירט קסאמים וגראדים בקלילות של אקדוחן במערב הפרוע. פעם אחר פעם ראה מבעד למסך את טיל הכיפה עולה לשמים, שובל עשן נפלט ממנועו, בהבזק המלווה בפס קול של קריאות התפעמות ותשואות הצופים והכתבים המסקרים. אלא ששפר, בניגוד לכולנו, לא נפל מהכורסה. הוא חיפש את הבמאי הנעלם.

לדבריו וטענותיו של שפר, אם אומנם יתגלו כנכונים, ייתכנו השלכות קשות לא רק על מערכת הביטחון הישראלית, אלא גם על תחושת הביטחון שבה אנו חיים כאן מאז נובמבר 2012. האפשרות שמדובר בפארה אחת גדולה, מפחידה אולי יותר מכל טיל אויב.

שפר הרהר בדבר זמן מה, ולבסוף לא הסתפק בניתוח תיאורטי או בסימולציות. הוא נסע ליישובי עוטף עזה כדי לבחון את השטח, שם גילה כי מספר הגראדים שהגיעו לקרקע במהלך מבצע "עמוד ענן" אינו עולה על 100, וגם כי אף אחד מאותם גראדים לא נפגעו על ידי "כיפת ברזל". לעומת זאת, רובם ככולם של הנזקים על הקרקע נגרמו, לפי דיווחי רכזי הביטחון בשטח, על ידי "כיפת ברזל".

כששפר בדק את שרידי הכיפות שהגיעו לקרקע, גילה שחסרים לטענתו כמה רכיבים קריטיים המופיעים בכל פרסומי רפא"ל על הכיפה. בלעדיהם, אומר שפר, הדיוק וההנחיה של הכיפה אינו יכול להספיק כדי להשיג קרבה מספקת אל הטיל המאיים בצורה שמאפשרת את השמדתו. שפר לא מהסס לקבוע היום שכל מה שראינו על המסך במהלך "עמוד ענן", היה לא יותר מאשר בלוף.

"אסביר לך איך זה עובד", הוא אומר, "המכ"ם של 'כיפת ברזל' מזהה טיל גראד עף לכיווננו. ככל הנראה, מערכת השליטה והבקרה (שו"ב) של הכיפה מצרפת לכל טיל אמיתי מזהה כמה טילי אויב וירטואליים, כדי לייצר אחוזי יירוט גבוהים, מבלי שהמערכת מיירתת למעשה דבר".

איך זה קורה מבלי שאף אחד יידע?
"מערכת השו"ב מעבירה את המידע על כל הטילים, אמיתיים ווירטואליים, למערך המשגרים. מפקדי המשגרים לא מודעים כמובן לעבודת התוכנה של מערכת השו"ב, מפני שהמידע הגולמי מן המכ"ם איננו נגיש לאף אדם. וכך, מפקדי הסוללות רואים את רואים רק את הגרפיקה המלאכותית של מסלולי הטילים שמציגה להם מערכת השו"ב".

נשמע כמו משחק מחשב מתוחכם.

"זה בדיוק מה שזה. והתגובה שלהם למה שהם רואים על המסך היא כמעט אוטומטית. הם משגרים על כל טיל אויב, וירטואלי או ממשי, לפחות 'כיפת ברזל' אחת. על המסך יש שמונה או תשעה טילים וירטואליים וטיל אמיתי אחד, ובשמים יש עשרה פיצוצים. הטיל האמיתי פוגע בקרקע היכן שפוגע, והנה קיבלנו אחוזי יירוט של 80%-90%".

"צריך לשים לב גם לגובה הנמוך שבו מתרחשים כל פיצוצי הכיפה. הגובה הזה נבחר כדי להשיג את האפקט המיטבי על קהל היעד - עם ישראל. גובה היירוט המרבי של 'כיפת ברזל' מסימולציות שנעשו הוא יותר מ-7 ק"מ מעל פני הקרקע, אבל בגבהים כאלה אפקט הפיצוץ לא היה מגיע לקרקע והלכה ההצגה".

אתה צוחק עלי, כן?
"האמת היא שאני בוכה".

יגידו שאתה הזוי.
"הכל כמובן חשד שלי בלבד, אבל עד שוועדת חקירה מוסמכת לא תעסוק ברצינות בביצועי הכיפה אני מוכן שתחשוב שהוא לא נכון. בכל אופן, זה מה שאני מבין ממה שראיתי וחקרתי".

ראש קטן, טיל גדול

שפר הוא טיפוס גבוה ורזה, הופעתו מוקפדת ודיבורו רהוט ומאופק, עד שהוא יוצא מכליו ומטיח אש וגופרית על כל מי שאינו מסכים עם דעתו הנחרצת. כשהוא לא דוהר על רוסינגטה מול טחנות הרוח של מערכת הביטחון הוא מנגן בוויולה ברביעיות מיתרים. במשך עשור שימש כיועץ ל-BMD, הרשות להגנת טילים של ארצות הברית ובמשך שלוש שנים היה יועץ "חומה", תוכנית הטילים הישראלית. כך שאת הקבלות שלו, כאמור, קשה לגזול ממנו, וגם את זכותו להתבטא. אם יכנו אותו פסיכופת או בוגד, לא ממש אכפת לו. את הדעות שלו איש לא יצליח להשתיק.

"אף אחד לא יכחיש שאני מקצוען מן השורה הראשונה ושהישרה המקצועית שלי היא ללא רבב", הוא אומר. "במערכת הביטחון כולם יודעים שאני צודק, אבל כדי להיות בסדר עם כל העולם, אני אומר מראש שמדובר בחשדות שלי שמסתמכים על ממצאי החקירות שניהלתי בשטח וניתוח סרטי היירוט בערוצים המסחריים. הדרך היחידה להפיג את החשדות האלה היא באמצעות ועדת חקירה מוסמכת, ואני מאתגר את המערכת להקים אחת כזאת".

כל מי שמעורב ב"כיפת ברזל" יודע את מה שאתה יודע?
"מה פתאום, כל אחד תקוע עם האף בג'וב שלו".

גם אלה שיורים את טיל הכיפה או אלה שיושבים במרכז הפיקוד לא יודעים?
"לא. למה שידעו? מה שהם רואים על המסך זו גרפיקה מלאכותית שאין לה
בהכרח כל קשר למידע הגולמי מהמכ"ם. לדוגמה, רוב הטילים שלכאורה שוגרו
לעבר תל אביב וטרטרו את התושבים המסכנים היו תוצרים וירטואליים של תוכנת
השו"ב".

זה נשמע כמו תוכנית עוקץ גאונית.
"זה מה שזה, ואף אחד ממפעילי המערכת לא אשם, כי קטע העוקץ קורה ללא
מגע יד אדם בזמן אמת. תוכנת השו"ב עובדת על אוטומט וללא כל נגישות למפעילי
המערכת".

יש ברפא"ל המון מהנדסים, אף אחד מהם לא יודע את מה שאתה יודע?
"כיום רוב המהנדסים ברפא"ל הם ראש קטן. זה שאחראי על הצינור, לא מעניין
אותו מה נכנס לצינור. זה שאחראי על ראש הביות שם מצלמה, ולא מעניין אותו
מה קורה עם המידע שהמצלמה מפיקה. זה שעושה את המנוע מניח אותו שם
וזזהו".

והמהנדס הראשי? וראש המנהלת?
"מהנדס המערכת אמור לדעת. גם יוסי דרוקר, ראש המנהלת, אמור לדעת
והרפרנט לתוכנה גם הוא יודע. אני מניח שגם נתן ברק, מנכ"ל חברת התוכנה,
ומהנדס התוכנה הראשי שלו יודעים".

מנכ"ל רפא"ל, דידי יערי?
"יערי דווקא בחור טוב. מנין שידע?".

אהוד ברק יודע?
"אמרתי לאהוד ברק כמה וכמה פעמים שבשום מקום בעולם היום לא יודעים ליירט
טילים ושכל מה שעושים בארץ מ-1986 זה להוליך שולל את עם ישראל ואת
הממשל האמריקאי. לדעתי ברק ראה סרטים מהמבצע והוא בחור חכם שאף פעם
לא נתן למישהו לעבוד עליו, אבל משרד הביטחון קשור באינטרסים האמריקאיים".

מה שאתה אומר בעצם, זה שמדובר בלא פחות מקונספירציה.
"בוא נגיד, קשר פשוט וגאוני".

בעבודת המגיסטר שלו בטכניון חיפה, פיתח שפר מודלים פורצי דרך של עיבוד האות ברשתית העין, שנלמדים עד היום בקורסים מתקדמים באקדמיה. בעבודתהדוקטור שלו בסטנפורד, פיתח שיטת הנחיה של טילי יירוט המסוגלת להביא לפגיעות קבועות של גוף בגוף בטילים מתמרנים.

בשובו מהדוקטורט יישם את שיטתו בטיל "פיתון 4" ובמערכות מונחות של חברת אלביט, שם הן עובדות בהצלחה עד היום. בעבודתו ברפא"ל פיתח מערכת טילי יירוט שהייתה אמורה להתחרות ב"חץ", ב"שרב

איפה העוקץ?

אז לכאורה העניין ברור: מדען טילים מתוסכל שתוכניתו להצלת המדינה לא התקבלה, שופט בחומרה את ביצועי מתחריו. נוסף לזה, הוא גורר איתו טמפרמנטגועש, מלווה בארוגנטיות של גאון מוכח ולא מעט תיאוריות שבאותה המידה יכולות היו להישמע פרנואידיות קצת יותר מדי. אלא ששפר אוחז גם בפרס ביטחון ישראל על פיתוח הטילים המוצלחים ביותר של רפא"ל. נוסף לכך, כשהוא נועץ שיניים במשהו או מישהו, הוא לא מרפה. כל "קהילת הטילים" זוכרת איך רדף עד חורמה את דב רביב, ממציא ה"חץ".

אז מה בעצם הבעיה של "כיפת ברזל"? "שיטות הנחיה מיושנות. גם 'כיפת ברזל' וגם 'שרביט קסמים' הן נגזרות של טילים מיושנים. השיטות הקיימות טובות נגד טנקים, מבנים, מטוסים, אבל לא נגד טילים. בעצם אף אחד בעולם כרגע לא יודע ליירט טילים".

גם לא אתה?

"כן לקח לי 50 שנה, במהלכן בנייה ותכנון של יותר ממספר האצבעות על יד אחת של טילי יירוט מבצעיים מהטובים בעולם ושלושה תארים אקדמיים בהצטיינות, הממוקדים כולם בדיסציפלינות המרכזיות של הנדסת טילי יירוט. לא תמצא בכל העולם עוד מהנדס שהוא גם מומחה כמוני בראייה ממוחשבת - קרי ראשי ביות אלקטרואופטיים, וגם מומחה בדינמיקה והנחיה של טילי יירוט".

אבל יאמרו לך בתגובה שהטיל עובר ניסויים בשדמה, שדה הניסויים של רפא"ל. גם שם הוא לא פוגע?

"הניסויים בשדמה הם חלק מהבלוף. שמים באוויר בלון או מזל"ט מרחף ותולים עליו נורה של חיל האוויר, אף אחד לא עומד בחוץ מטעמי בטיחות, ומה שרואים זה רק מסך. המצלמה העוקבת היא באינפרה אדום שבה נראים רק מקורות חום

ושובלים, אם קיימים. לפגוע במטרה ניחת המוצבת באמצע קטע העלייה של הכיפה זו משימה טריוויאלית".

והאמריקאים? לא יודעים, לא מבינים או מסתירים?
"לאמריקאים יש אינטרס להמשיך בפיתוח. לריית'יאון ובואינג (חברות לייצור טילים - ר"א) אין היום שום פרויקט להגנה נגד טילים מלבד 'שרביט קסמים' ו'חץ'.
כשמגיעים מבינים אמיתיים, אנחנו בבעיה. ב-2008 הייתה פה ועדת מומחים אמריקאית אמיתית, 14 איש בדקו את 'כיפת ברזל' והחליטו שהמערכת הזאת לא תעבוד".

מאז קרו דברים.
"שום דבר מהותי".

אז איפה העוקץ?
"כסף. כסף שנכנס לתעשיות הנשק שלנו וכסף שמשמן את תעשיות הנשק האמריקאיות. הממשל האמריקאי נלחץ על ידי התאגידים הגדולים ועל ידי בעיות אבטלה והוא משקיע בישראל כדי לפתח טילים שייצרו בסופו של דבר בארצות הברית. ריית'יאון רוצה לייצר גם את הכיפה וגם את 'שרביט קסמים' ובואינג רוצים לייצר את 'חץ 3'. ישראל מבחינה זו היא גם מעבדת הפיתוח וגם שדה הניסויים".

אתה רוצה לומר בעצם שיישובי הדרום היו שפני הניסיונות של "כיפת ברזל"?
"גם שפני הניסיונות וגם הבמה השיווקית".

הניסוי הצליח לפחות?
"אתה צוחק עלי? כמו שאף אחד בעולם לא קנה את 'חץ 2', אף אחד גם לא יקנה את 'כיפת ברזל', 'שרביט קסמים' ו'חץ 3'. העולם הוא לא גולם, ורק על אזרחי ישראל אפשר לעבוד זמן בלתי מוגבל".

אבל האמריקאים שופכים מאות מיליוני דולרים בתוכנית "כיפת ברזל".
"במצטבר הם שמים עשרות מיליארדים בקצב של שלושה מיליארד לשנה. זה כל העניין. כסף, לא ביטחון".

ייתכן שבמקרה הזה, שפר צודק. שלושת שואבי הסיוע הגדולים ביותר של הסיוע הביטחוני האמריקאי הם "כיפת ברזל", "שרביט קסמים" ו"חץ 3".

לפי נתוני משרד הביטחון, הסתכם עד כה הסיוע האמריקאי ל"כיפת ברזל" בכ-200 מיליון דולר ("הרבה מיליארדים יותר", טוען שפר). ישראל ביקשה לאחרונה 600

מיליון דולר נוספים למימון 4 סוללות נוספות. בצנרת של הקונגרס ממתינה בקשה ל-270 מיליון דולר לטובת ה"חץ" ו"שרביט קסמים".

כדי לזרז את מתן האישור, לפני כשבועיים הוצג בפני האמריקאים תמרון של טיל ה"חץ" בחלל, והכותרות דיברו על הצלחות מרעישות. בימים אלה סובלת "כיפת ברזל" מבעיית מימון. בעקבות מינוי צ'אק הייגל למזכיר ההגנה וקיצוצי אובמה, יקוצץ גם הסיוע הביטחוני לישראל. האיתותים המגיעים מוושנינגטון אינם מעודדים. הממשל אישר לטובת הכיפה 70 מיליון דולר בלבד. את שפר, באופן לא מפתיע, זה לא מרשים במיוחד.

"לא פעם קורה ש-70% מעלות פרויקט הולכים על משכורות. השאר בהחלט יכול להישרף במהלכי שיווק וקידום מכירות. משיחות עם בכירים בממשלה אני יודע בוודאות שאין כל קשר בין המספרים שמוכר משרד הביטחון לציבור והכספים האמיתיים שזורמים לתעשיות הנשק".

וכמה עולה הטיל עצמו?

"לפי יוסי דרוקר, ראש מנהלת 'כיפת ברזל' ו'שרביט קסמים', הטיל נמכר לצה"ל במאה אלף דולר עם סיכוי לירידה בעתיד. בפועל - את המנועים אפשר לקנות בהודו. את המצלמה בסין. כמה כבר יכול לעלות צינור? אני מניח שמחיר עלות רגיל של טיל עשוי להגיע לעשרת אלפים דולר, גג 15. אני טועה? שיבדקו את הנתונים שלי על ידי ועדת חקירה".

הכסף מדבר

יש לשפר נטייה לקחת את הטיעונים שלו עד קצה מצוק ההיגיון. יש לו גם כמה תיאוריות די מיוחדות על החיים עצמם, אבל כל זה עדיין במסגרת האנושי. הבעיה היא כשתיאוריות מהסוג הזה פוגשות רקורד מקצועי שקשה מאוד להתווכח איתו. עד עכשיו ניהל שפר את המלחמה הפרטית שלו במחילות מערכת הביטחון.

חברים ששיתף בסודו הגיבו ב"מה אתה, פסיכי?", אבל הוא התעקש והמשיך. פנה לאישי ציבור המשיקים למערכת הביטחון, ביקר אצל בוגי יעלון פעמים מספר וגם אצל המזכיר הצבאי של נתניהו. לאלביט הוא ניגש עם תוכנית נגדית לשילוש הקדוש של "חץ", "שרביט קסמים" ו"כיפת ברזל". הם הגיבו בחיוב, אולם כשפנו למפא"ת (המנהל למחקר, פיתוח אמצעי לחימה ותשתית טכנולוגית), שכבר ביטלו בעבר תוכנית שהגה שפר מחשש שתפגע ביעדי המכירות של הכיפה, השרביט והחצים - אלה הורו לאלביט לנתק את קשריהם עם שפר.

כשבוע לאחר סיום מבצע "עמוד ענן", נפגש שפר עם אופיר שוהם, ראש מפא"ת, ועם יאיר רמתי, ראש "חומה". את סרטי "עמוד ענן" שהביא עמו על המחשב הנישא, לא רצו לראות, ובעוד שפר מציג את טיעונו, אמר לו רמתי "אז מה עושים איתך, שפר?". בסוף הפגישה הוסיף שוהם: "אם עד עכשיו היה פרומיל אחד של סיכוי שנממן את תוכניתך, אז עכשיו (קרי, אחרי ה'הצלחה המסחררת' של הכיפה ב'עמוד ענן' - ר"א) תבין לבד מה הסיכוי...".

זו הסיבה לראיון שאתם קוראים כרגע, לאחר ששפר הבין שזהו המוצא האחרון, כנראה. קשה שלא לתהות, אם הניסיונות של שפר להתנגח במערכת הביטחון קשורים גם באגו הפרטי שלו. במהלך השנים האחרונות ניסה שפר להגיע אל צמרת מערכת הביטחון - אהוד ברק וסגנו וילנאי, אך תמיד נהדף לאחור. ככה זה, הוא משוכנע, כשמעדיפים כסף אמריקאי על פני פיתוח ישראלי.

גם הטענות שהתוכנית שלו זולה בהרבה ואינה שואבת כסף אמריקאי בכמויות העתק ששואבות התוכניות של רפא"ל והתעשייה האווירית - לא עשו רושם על אף אחד. "אנשי 'חומה' הם אנשי התעשייה האווירית", מסביר שפר. "ביניהם ובין רפא"ל יש הסכם של חלוקת מגרשים. לא יסכנו זה את זה. רפא"ל לא מפתחת יכולת בחלל כדי להשאיר מקום ל'חץ 3' ומפתחת את 'שרביט' שיחליף את 'חץ 2'. ולכן אף פתרון שלי לא ייכנס, כי הוא מייתר את כולם".

שפר ניסה לפנות לגורמים חיצוניים: "בידיעת מפא"ת פניתי לכמה נספחים צבאיים, ביניהם ההודים, הדרום קוריאנים והטיוואנים. כולם ביקשו אישור של מפא"ת, וזה לא היה. אחר כך מפא"ת הוציאו הוראה לכל השגרירויות והתעשיות הזרות, שלא לדבר איתי ועלי".

שבועיים לפני מבצע "עמוד ענן" פנה שפר ליוסי דרוקר, ראש מנהלת "כיפת ברזל" ו"שרביט קסמים" ברפא"ל. בעצם שפר היה זה שקלט את דרוקר לרפא"ל, ובמשך שבע שנים עבד דרוקר תחתיו. שפר התחנן בפניו שיאפשר לו לעזור להם לשפר את המצב הקיים. דרוקר שאל "מה אתה עושה שאנחנו לא עושים?", ולאחר שנענה, הוסיף: "אז למה הפתרון שלך לא נכנס ל'פיתון 4'?".

"אמרתי לו שהפתרון שלי דווקא כן נכנס", משחזר שפר. "אחרת ה'פיתון 4' לא היה עובד. והשאלה היא לא מה אני עושה, אלא מה שאני יודע שאתם לא עושים". ב-12 בנובמבר 2012 החזיר דרוקר מייל לשפר: "תודה רבה, אנחנו לא זקוקים לעזרה".

טענותיו של שפר קשות, מטרידות, מרעישות, אך הן בעיקר מטילות ספק בחלום

הישראלי על כיפת הפלא המסוגלת ליירט כל טיל. אבל שפר נחוש שכל עוד יסרבו להקשיב לו ולהיעזר בו ובידע שלו, המחיר יהיה כבד. במהלך חקירותיו ביקש שפר מרפא"ל הסברים על ממצאיו, אך לא נענה. "עד עכשיו, חרף כל פניותי למערכת, לא זכיתי לאף התייחסות".

אולי זה סוד צבאי ולא רוצים לגלות לך?
"אין שום סודיות במערכת הגנה שעובדת היטב. נהפוך הוא - האינטרס האסטרטגי והשיווקי הוא תמיד לפרסם ביצועים טובים. מסתירים רק את מה שלא עובד".

"אני את שלי עושה ואמשיך לעשות בעזרת השם", הוא מסכם. "אבל מכאן והלאה זהו גם, ובעיקר, עניינו של כל מי שקורא את הדברים וחושב שצריך לעשות משהו. ואני מקווה שיהיו כאלה".

משרד הביטחון: טענות חסרות בסיס, מניעים לא ענייניים

תגובת משרד הביטחון: "משרד הביטחון דוחה על הסף את הטענות חסרות הבסיס המופיעות בכתבה, ואשר נובעות ממניעים בלתי ענייניים ודי לחכימא..., ומביע תמיהה על הבמה הניתנת לתיאוריות מופרכות וחסרות כל שחר. כאמור, מדובר בניתוח חובבני, אשר אין דבר וחצי דבר בינו לבין ביצועי 'כיפת ברזל' כפי שבאו לידי ביטוי בשנתיים האחרונות, מאז הוכנסה המערכת לשירות מבצעי".

"תושבי הדרום וגוש דן חוו במהלך מבצע 'עמוד ענן' את היכולות המוכחות של מערכת 'כיפת ברזל' שהציגה למעלה מ-80% הצלחה. יודגש, כי הצעותיו הטכניות והכלכליות של ד"ר שפר לפרויקטים של פיתוח מערכות יירוט נפסלו על ידי כל גורמי המקצוע, לאחר שנבחנו מספר פעמים על ידי גורמים שונים".

"מדינת ישראל היא המדינה הראשונה בעולם אשר יש ברשותה מערכת ליירוט רקטות קצרות טווח. זאת הודות לפעילות מהנדסי משרד הביטחון והתעשיות הביטחוניות. מערכת הביטחון גאה בהישג זה ותמשיך להצטייד במערכות אלה על מנת להגן על אזרחי ישראל".

תגובת רפא"ל: "אנו דוחים מכל וכל טענות של מדעני עבר למיניהם, אשר לא השלימו עם ביטול ופסילת רעיונותיהם, ועוד יותר את ניסיונם הנלוז להטיל דופי במהנדסים ובמפתחים אשר עשו לילות כימים והעמידו מערכת הגנה ייחודית מסוגה בעולם אשר תוצאותיה במהלך מבצע 'עמוד ענן' מדברות בעד עצמן. רפא"ל גאה בהישגי מערכת 'כיפת ברזל' ובתרומתה לביטחון המדינה".

מקור: <http://www.thepost.co.il/news/new.aspx?Pn6VQ=E&0r9VQ=IELI>